Raad van State

200708271/1.
Datum uitspraak: 23 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/42346 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 20 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 oktober 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en hem schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris klaagt in de enige grief onder meer dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de bewaring moet worden geacht vanaf het begin onrechtmatig te zijn geweest, aangezien de vreemdeling op de dag van inbewaringstelling een zodanige medicatie was verstrekt dat hij pas over drie weken aanspreekbaar zou zijn en het van meet af aan duidelijk was dat de vreemdeling niet binnen een redelijke termijn zou kunnen worden uitgezet. Daartoe betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de omstandigheid dat de vreemdeling is opgenomen op de Forensische Observatie- en Begeleidingsafdeling 't Veer te Amsterdam en door zijn psychische aandoening enige tijd verminderd aanspreekbaar is, niet betekent dat geen zicht op uitzetting bestaat. Er is sprake van een tijdelijke toestand, die eindigt na een redelijke termijn van drie weken, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Bij het opleggen van de maatregel van bewaring heeft de staatssecretaris, gelet op de mededelingen van een medewerker van de crisisdienst van psycho-medisch centrum Parnassia, geen aanleiding hoeven zien het op voorhand onwaarschijnlijk te achten dat de psychische toestand van de vreemdeling ondanks de hem voorgeschreven medicijnen na drie weken niet zou zijn verbeterd en hij ook dan nog niet aanspreekbaar zou zijn. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat ten tijde van het opleggen van de maatregel van bewaring vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling geen zicht op uitzetting binnen redelijke termijn aanwezig was.

De grief slaagt in zoverre.

2.2. Hetgeen overigens in de grief is aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid,

de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 22 oktober 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen en gelet op het navolgende, nog moet worden beslist.

2.4. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat zijn ophouding niet tijdig heeft plaatsgevonden, nu hij op 22 oktober 2007 om 8.00 uur strafrechtelijk in vrijheid is gesteld en eerst om 15.47 uur vreemdelingenrechtelijk is opgehouden.

2.4.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 december 2004 in zaak nr. 200408762/1, JV 2005/96) kan, gelet op alle omstandigheden die, naar valt aan te nemen, bij het vervoer een rol kunnen spelen, een totale duur van de overbrenging, inclusief eventuele wachttijd, van een vreemdeling van maximaal tien uur als redelijk worden aangemerkt, waarbinnen de staatssecretaris niet nader hoeft te motiveren wat de duur van de overbrenging heeft veroorzaakt.

Nu de overbrenging van de vreemdeling ruim zeven uur en drie kwartier heeft geduurd, bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat zijn ophouding niet tijdig heeft plaatsgevonden.

2.5. Voorts heeft de vreemdeling in beroep aangevoerd dat zicht op uitzetting ontbreekt, nu onder meer onduidelijk is waar hij vandaan komt. Ook heeft hij geklaagd dat de staatssecretaris gedurende de eerste veertien dagen van de inbewaringstelling geen uitzettingshandelingen heeft verricht.

2.5.1. De omstandigheid dat onduidelijk is waar de vreemdeling vandaan komt, kan niet leiden tot het oordeel dat zicht op uitzetting ontbreekt, reeds omdat op de vreemdeling de rechtsplicht rust Nederland te verlaten en deze verplichting onder meer met zich brengt dat hij actieve en volledige medewerking dient te verlenen aan de vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit.

Uit de uitspraak van de Afdeling van 16 juli 2007 in zaak nr. 200703728/1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat bij de beoordeling van de vereiste voortvarendheid de individuele feiten en omstandigheden dienen te worden betrokken. Nu de staatssecretaris ervan mocht uitgaan dat de vreemdeling gedurende drie weken niet aanspreekbaar zou zijn en geen enkele medewerking aan de vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit zou kunnen verlenen, bestaat in dit geval geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarendheid heeft betracht met de uitzetting van de vreemdeling.

2.6. Ten slotte heeft de vreemdeling in beroep betoogd, samengevat weergegeven, dat zijn inbewaringstelling onrechtmatig is, omdat het de staatssecretaris duidelijk had moeten zijn dat de vreemdeling een

psychiatrisch patiënt was, die niet kon worden uitgezet wegens medische beletselen.

2.6.1. Gelet op hetgeen is overwogen onder 2.1.1., staat thans nog slechts ter beoordeling of ten tijde van de aangevallen uitspraak zicht op uitzetting ontbrak. Ter zitting bij de rechtbank, op 19 november 2007, heeft de staatssecretaris volgens het daarvan opgemaakte proces-verbaal verklaard dat hij drie weken na de inbewaringstelling, op 12 november 2007, heeft getracht de vreemdeling te horen, maar dat deze nog immer slecht aanspreekbaar bleek en de gestelde vragen niet tot hem leken door te dringen. Nu de vreemdeling ook na het verstrijken van de hiervoor in 2.1.1. genoemde termijn, ondanks de hem verstrekte medicatie, nog steeds niet of nauwelijks aanspreekbaar was en niet gebleken is dat sprake was van concrete aanwijzingen dat daarin binnen afzienbare tijd alsnog verandering zou komen, en in aanmerking genomen dat het bekend was dat de vreemdeling reeds jarenlang te kampen heeft met ernstige psychische klachten, heeft de staatssecretaris vanaf 12 november 2007 niet langer kunnen aannemen dat uitzetting van de vreemdeling binnen een daartoe redelijk te achten termijn mogelijk was. De bewaring was derhalve vanaf die datum onrechtmatig.

2.7. De Afdeling zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 22 oktober 2007 gegrond verklaren.

Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 12 november 2007 tot 19 november 2007, de dag waarop de inbewaringstelling van de vreemdeling is opgeheven.

2.8. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 20 november 2007 in zaak nr. 07/42346;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
IV. veroordeelt de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) om aan de vreemdeling bij wijze van schadevergoeding een bedrag van € 490,00 (zegge: vierhonderdnegentig euro) te betalen;
V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

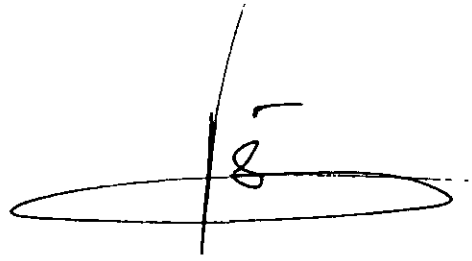
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 januari 2008

53/347-551.
Verzonden: 23 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

6

POLITIE

• Haaglanden

Postadres Postbus 84475
2508AL 's-GRAVENHAGE

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door RCL Hartevelt
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 22/10/2007
Datum 22/10/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

0108.08.4009

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Rene Cornelis Leonardus Hartevelt, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Israël
Nationaliteit(en)	: Israëlische
Geslacht	: mannelijk

IND lokatie:		
Dossiernr:		
Uiad ontvangstdatum:		
Briefnr:		
IND ontvangst datum:	24 OKT 2007	
Registratie in INDIS	naam mdw:	
	datum:	unit:
Invoer-controle	naam mdw:	
	datum:	unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliassen
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 22/10/2007

Tijd : 21:15 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
RCL Hartevelt

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 5736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Ontvangst tijd 24. Okt. 2007 8:24 Nr. 2134

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/42346

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 20 november 2007

inzake

geboren op
van Israëlische nationaliteit,
alias, , geboren , van Israëlische nationaliteit,
alias , geboren , van Palestijnse nationaliteit.
verblijvende in de Forensische Observatie- en Begeleidingsafdeling 't Veer, te Amsterdam,
eiser,
gemachtigde mr. H. Gailjaard,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. drs. A.M. Zeeman.

Procesverloop
Op 22 oktober 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 9 november 2007 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld. Voorts is om schadevergoeding verzocht.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 november 2007, waar eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder is eveneens verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen
1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2. Namens eiser is – kort weergegeven – onder meer aangevoerd dat eiser niet in bewaring gesteld had mogen worden omdat op het moment van de inbewaringstelling duidelijk was dat eiser een psychiatrisch patiënt was die niet uitgezet kon worden wegens medische beletselen. Daarbij is een beroep gedaan op paragraaf A4/7.3 van de

Vreemdelingencirculaire 2000. Op 16 november 2007 is ook een aanvraag voor de toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 ingediend.

3. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser op 22 oktober 2007 vanuit strafrechtelijke detentie is overgedragen aan de vreemdelingendienst en is opgehouden voor verhoor. Tijdens het vervoer van de Penitentiaire Inrichting naar het hoofdbureau van politie Haaglanden was eiser geweldadig naar de arrestantenbewaarders. Tijdens zijn verhoren kon eiser op vragen slechts onsamenhangende antwoorden geven. Eiser verkeerde tijdens het gehoor voorafgaande aan zijn inbewaringstelling in een dusdanige psychische toestand dat hij geen zinnige verklaring kon afleggen. Ook in bijzijn van de piketadvocaat lukte het niet om contact met eiser te leggen. Hij reageerde niet op aanspreken en draaide met zijn ogen, waarop het verhoor is beëindigd zonder dat eiser een verklaring had afgelegd. Eiser heeft vervolgens medicatie voorgeschreven gekregen die pas na 3 weken zijn uitwerking zou hebben, in die zin dat eiser dan langzaam in de realiteit zou terugkeren en aanspreekbaar zou zijn. Niettemin is eiser aansluitend op dat verhoor in bewaring gesteld en op 23 oktober 2007 overgeplaatst naar de Forensische Observatie- en Begeleidingsafdeling te (hierna: FOBA). Op 12 november 2007 is een poging ondernomen om eiser te horen, maar eiser bleek slecht aanspreekbaar en vragen leken niet tot hem door te dringen. Volgens de gemachtigde van verweerder ter zitting zou deze week, in de week van 19 tot 25 november 2007, nog een poging worden gedaan om met eiser te spreken. Als de medicijnen dan aangeslagen blijken te zijn, zullen, afhankelijk van eisers medewerking, verdere stappen tot uitzetting worden ondernomen.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Gelet op de diverse processen-verbaal, waarin van de psychische toestand van eiser melding word gemaakt, had het voor verweerder van meet af aan duidelijk moeten zijn dat eiser vanwege zijn gezondheidstoestand vooralsnog niet zou kunnen worden uitgezet. De rechtbank wijst met name op het proces-verbaal van 22 oktober 2007, waarbij eiser ten behoeve van zijn voortgezette inbewaringstelling wordt aangemeld bij de DJI, Bureau Coördinatie Vreemdelingen, te Den Haag. Daaruit blijkt dat er voor eiser, in verband met zijn psychische toestand, op het moment waarop hij strafrechtelijk in vrijheid zou worden gesteld, dus reeds voorafgaande aan zijn vreemdelingrechtelijke bewaring, een plaats gereserveerd was in de FOBA. Gelet op deze acute ziekenhuisopname had verweerder, gelet op zijn beleid, zoals neergelegd in paragraaf A4/7.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, ook zonder achterliggende aanvraag moeten beoordelen of zich in dit geval de situatie voordeed dat onomstotelijk vaststaat dat de vreemdeling om medische redenen niet in staat is om te reizen en of de uitzetting van de vreemdeling om die reden ingevolge artikel 64 van de Vw 2000 achterwege gelaten dient te worden. Waar aan eiser bovendien op de dag van zijn inbewaringstelling, 22 oktober 2007, een zodanige medicatie was verstrekt dat hij pas over drie weken aanspreekbaar zou zijn, was het, naar het oordeel van de rechtbank, van meet af aan duidelijk dat eiser niet binnen een redelijke termijn uitgezet zou kunnen worden. In het onderhavige geval heeft de maatregel van bewaring geleid tot een vorm van dwangverpleging van een psychiatrisch patiënt. Daarvoor bestaan echter zo nodig andere wettelijke instrumenten dan de maatregel van vreemdelingenbewaring.

6. Gelet op het voorafgaande is de rechtbank van oordeel dat de bewaring van meet af aan onrechtmatig dient te worden geacht. Het beroep is derhalve gegrond en de rechtbank zal bevelen de bewaring met onmiddellijke ingang op te heffen.

7. Op grond van het bepaalde in artikel 106 van de Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van een maatregel tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan eiser een vergoeding ten laste van de Staat toekennen. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 90 en 93 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

8. Nu de bewaring blijkens het voorgaande met ingang van 22 oktober 2007 onrechtmatig is, acht de rechtbank termen aanwezig om eiser schadevergoeding toe te kennen.

9. Overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht zal de rechtbank de dag waarop de bewaring is geëindigd, te weten heden 20 november 2007, buiten beschouwing laten bij de vaststelling van de schadevergoeding, zodat eiser in beginsel over de periode van 22 oktober 2007 tot en met 19 november 2007 schadevergoeding toekomt.

10. Uitgangspunt bij de vaststelling van de schadevergoeding vormt de richtlijn van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak betreffende de vergoeding van immateriële schade bij inverzekeringstelling en voorlopige hechtenis, die uitgaat van een schadevergoeding van € 95,00 voor elke dag die in een politiecel is doorgebracht en van € 70,00 voor elke dag die in een huis van bewaring is doorgebracht. Nu eiser één dag op het politiebureau heeft gezeten, waarna hij de volgende dag is overgebracht naar de FOBA, bedraagt de schadevergoeding in totaal 1 x € 95,00 en 28 x € 70,00 is € 2.055,00.

11. De rechtbank ziet geen aanleiding tot matiging van het bedrag van de schadevergoeding.

12. Voorts acht de rechtbank termen aanwezig om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van het beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00;
- wegingsfactor 1.

13. Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

14. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel tot vrijheidsontneming ex artikel 59 van de Vw 2000 van eiser met ingang van 20 november 2007;
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe, ten laste van de Staat der Nederlanden, ten bedrage van € 2.055,00;
- veroordeelt verweerder in de door de eiser gemaakte proceskosten, vastgesteld op € 644,00;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als de rechtspersoon die het bedrag van de proceskosten dient te vergoeden;
- bepaalt dat het bedrag van de proceskosten moet worden voldaan aan de griffier.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als rechter in tegenwoordigheid van mr. P.M. de Kruif als griffier en in het openbaar uitgesproken op 20 november 2007.

Voornoemd lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van € 2.055,- (ZEGGE: TWEEDUIZENDENVIJFENVIJFTIG EURO)

Aldus gedaan op 20 november 2007 door mr. A.B.M. Hent.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 20 NOV. 2007

Justitie Immigratie en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
27 NOV 2007
200708277
BEHANDELD DOOR

Hoger Beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
De Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant,
gemachtigde: Mr. drs. A.M. Zeeman
ambtenaar ten departemente

Tegen
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te
's-Hertogenbosch van 20 november 2007,
met kenmerk AWB 07/42346

Inzake:

Met IND-kenmerk 0108.08.4009
Aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. H. Gailjaard, advocaat te 's-Gravenhage

Proces
Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

Mr. drs. A.M. Zeeman
073-888 3427

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch van 20 november 2007, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 07/42346 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 22 oktober 2007 gegrond heeft verklaard, eiser een schadevergoeding heeft toegekend van €2.055,00 en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Bij besluit van 22 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris aan verweerder een *maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de* Vreemdelingenwet (Vw) opgelegd.

2.2 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 22 oktober 2007 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft 1 grief tegen de uitspraak.

Grief 1

3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank van de bestreden uitspraak:

> "Gelet op de diverse processen-verbaal, waarin van de psychische toestand van eiser melding word gemaakt, had het voor verweerder van meet af duidelijk moeten zijn dat eiser vanwege zijn gezondheidstoestand vooralsnog niet zou kunnen worden uitgezet. De rechtbank wijst met name op het proces-verbaal van 22 oktober 2007, waarbij eiser ten behoeve van zijn voortgezette inbewaringstelling wordt aangemeld bij de DJI, Bureau Coördinatie Vreemdelingen, te Den Haag. Daaruit blijkt dat er voor eiser, in verband met zijn psychische toestand, op het moment waarop hij strafrechtelijk in vrijheid zou worden gesteld, dus reeds voorafgaande aan zijn vreemdelingrechtelijke bewaring, een plaats gereserveerd was in de FOBA. Gelet op deze acute ziekenhuisopname had verweerder, gelet op zijn beleid, zoals neergelegd in paragraaf A4/7.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, ook zonder achterliggende aanvraag moeten beoordelen of zich in dit geval de situatie voordeed dat onomstotelijk vaststaat dat de vreemdeling om medische redenen niet in staat is om te reizen en of de uitzetting van de vreemdeling om die reden ingevolge artikel 54 van de Vw 2000 achterwege gelaten dient te worden. Waar aan eiser bovendien op de dag van zijn inbewaringstelling, 22 oktober 2007, een zodanige medicatie was verstrekt dat hij pas over drie weken aanspreekbaar zou zijn, was het naar het oordeel van de rechtbank, van meet af aan duidelijk dat eiser niet binnen een redelijke termijn uitgezet zou kunnen

worden. In het onderhavige geval heeft de maatregel van bewaring geleid tot een vorm van dwangverpleging van een psychiatrisch patiënt. Daarvoor bestaan echter zo nodig andere wettelijke instrumenten dan de maatregel van vreemdelingenbewaring."

Toelichting op de grief

3.4 Appellant stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte oordeelt dat eiser niet binnen een redelijke termijn uitgezet kan worden, omdat sprake is van een vorm van dwangverpleging van een psychiatrisch patiënt. Immers, de maatregel van bewaring is niet opgelegd met het oog om verweerder onder dwang psychiatrisch te laten behandelen, maar met het oog op verwijdering. In het kader van de maatregel zullen verwijderingsactiviteiten worden ontplooid, waaronder de uitzettingsactiviteiten ter verkrijging van reisdocumenten. Eerst op het moment dat er reisdocumenten voorhanden zijn en verweerder om medische redenen niet kan worden verwijderd, is de vraag aan de orde of de maatregel nog gerechtvaardigd is en of toepassing moet worden gegeven aan het beleid zoals neergelegd in hoofdstuk A4/7.3 Vc.

Voorts stelt de Staatssecretaris zich op het standpunt dat het zicht op uitzetting door het verblijf van verweerder in de FOBA niet is veranderd, nu er sprake is van een tijdelijke toestand bij verweerder die eindigt na een redelijke termijn van drie weken.

Dat de omstandigheid dat verweerder ten gevolge van een psychische aandoening enige tijd verminderd aanspreekbaar is, betekent niet dat daarmee ten aanzien van verweerder geen zicht op uitzetting zou bestaan. De opname in de Forensische Observatie en Begeleidings-afdeling (FOBA) beoogt juist bij te dragen aan normalisering van de geestelijke functies van verweerder, welke stap in het geval van verweerder noodzakelijk is in verband met de voorbereiding van zijn uitzetting. De rechtbank heeft dit miskend. De omstandigheid dat ten aanzien van verweerder een verzoek om toepassing van artikel 64 Vw is ingediend betekent niet dat die bepaling ook op verweerder van toepassing is.

-> helemaal niet.

4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Hertogenbosch, 27 november 2007

Gemachtigde

A.M. Zeeman, procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Lokatie Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 8683427
telefax 073 888 3526